

FURNICA

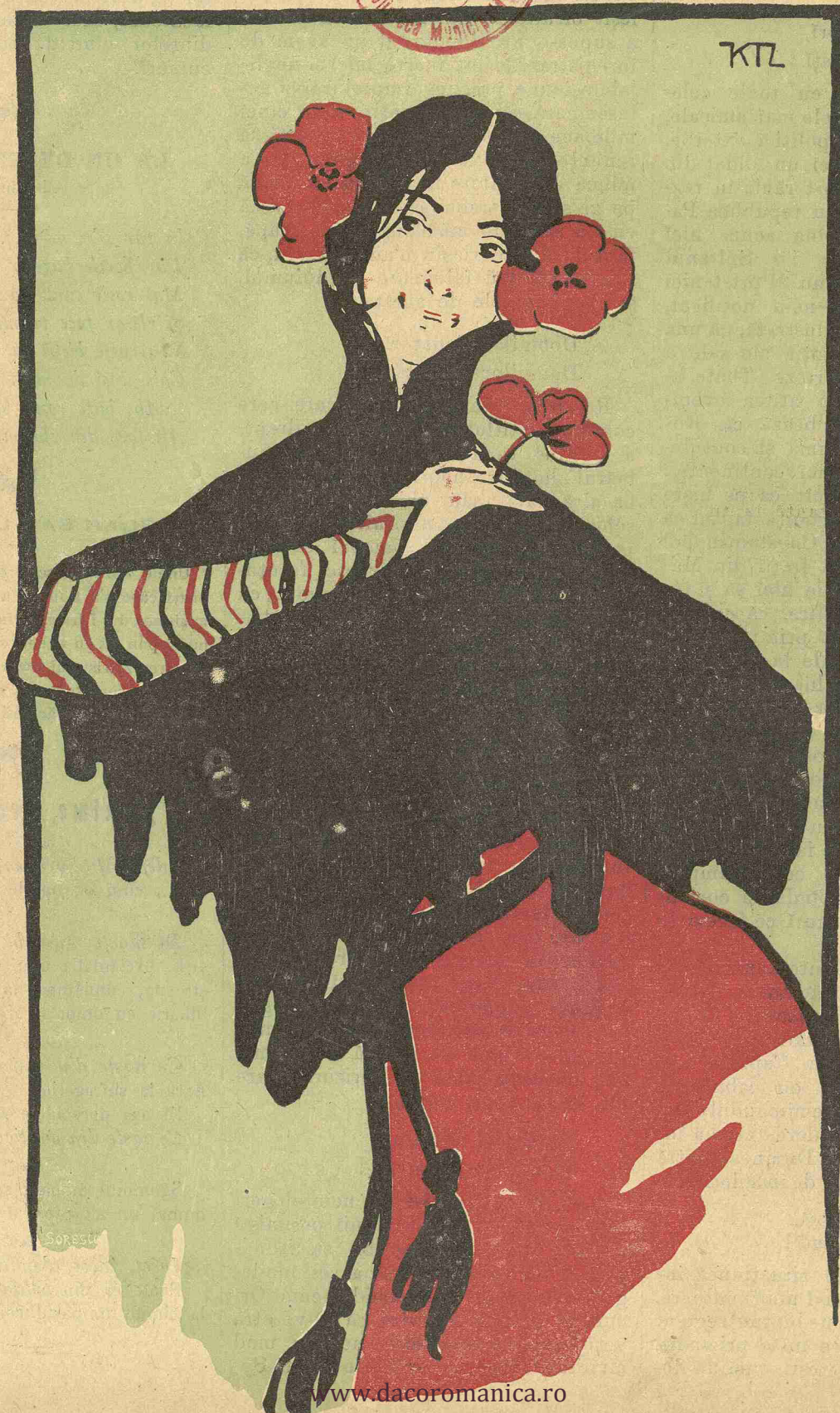
APARE ODATA PE SAPTAMANA

ABONAMENTE: { Pe un an 10 lei
Sase luni 5 •
Plata abonamentului înainte.

G. RANETTI — N. D. ȚARANU

ANUNȚURILE SE PRIMESC DUPĂ INVOIALĂ
ADRESA:
Revista „FURNICA” București

Desen de pictorul
Kimon Loghi

A se vedea explica-
ția la pagina doua.

MESAGIUL MEU

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați!

Ziua de 15 Noembrie este pentru mulți din dv., în special pentru acei cari locuiesc în provincie, o plăcută ocaziune ca să părăsiți domiciliul conjugal sub un pretext onorabil, și — profitând de «fraieratul» și de diurnele pe cari vi le dă Națiunea — să petreceți în București sezonul cel mai bogat în distracții.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați!

Relațiunile noastre cu toate celelalte State sunt din cele mai amicale, rod al unei înțelepte politici externe; vă pot asigura că: nici un soldat din armata română n'a fost rănit în războiul Ruso-Japonez, cu republica Paraguay nu am avut pînă acum nici un conflict diplomatic, iar Sultanul din Belucistan — ca semn al prieteniei cu care ne onorează — ne-a notificat, printr-o carte poștală ilustrată, că una din cele 350 auguste soții ale sale a avut durerea să avorteze. Toate acestea constituiesc tot atâtea evenimente fericite cari probează că România se bucură de stima și considerația tuturor celor cinci continente; și nu putem privi de cît ca pe niște mărunișuri fără importanță faptul că Patriarhul grecesc din Constantinopol își bate joc de noi că frații din Macedonia nu mai au voie nici să și îngroape morții în cimitire, că cei din Ardeal sunt amenințați prin noua lege școlară a ministrului de la Pesta să fie viriți în temniță chiar atunci cînd nu vor spune mamei lor mamă pe ungurește, că Ungaria nu dă voie porcilor exportatorilor noștri să treacă peste granițele ei sub cuvînt că molipsesc pe patrioții maghiari de pneumoenterita care la noi nu mai există, că în sfîrșit Germania ne ia o mie la sută dobîndă pentru banii ce ni-i împrumută socotind ca dobîndă și comenzile obligatorii de tunuri ce facem la uzina Krupp.

Relațiunile noastre internaționale fiind deci așa de satisfăcătoare, puteți în tihnă, Domnilor Senatori și Deputați, să vă dedați desfătărilor multiple pe cari le oferă iarna Capitala cu muscalii, cu Edisonul, cu cabinetele particulare și cu «demimondul» ei. Din acest punct de vedere, nu mă îndoiesc că activitatea Dumneavoastră va fi rodnică și plină de însuflețire.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați!

În ceea ce privește situațiunea internă, este din cele mai mulțumitoare. Criza cumplită care ne bîntue regulat de cîți-va ani încoace nu a pricinuit, mulțumită Proniei cerești, nici un de-

zastru. O statistică oficială, întocmită de colegul d-voastră d. Coco Dumitrescu, dovedește că la Capșa și Kosman s'a consumat în anul curent același număr de sticle de șampanie St. Marceaux și de duzină de stridii de Ostanda ca și în anii de belșug; iar, pe de altă parte, sînt informat că la societatea agricolă centrală, la clubul Tinerimei și la Jockey Club, bancurile de macă sînt în plină prosperitate. Aceasta probează că forța de rezistență a scumpei noastre patrii, față cu calamitatea crizei ce ne-a isbit, a ieșit biruitoare din încercarea la care a supus-o Providența, și nu avem de înregistrat de cît foarte mici și neglijabile daune, precum: împrejurarea neînsemnată că aproximativ vr'o cinci milioane de țărani au fost nevoiți să renunțe la luxul extravagant de a mîncea o jumătate mămăligă cu ceapă pe zi și vor trebui să se mulțumească cu un sfert de mămăligă fără ceapă, faptul că meseriașii n'au de lucru, că negustorii dau falimente cu duiumul, și alte bagatele de acestea.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați!

Reforma administrativă, care cere comisarilor titlul de licențiați în drept, a produs roade excelente; dacă numărul hoților neprinși este același ca altă dată, sau chiar a sporit, în schimb putem să ne mîndrim cu o poliție compusă din oameni cari în majoritatea cazurilor vorbesc franțuzește și știu să poarte redingota cu ceva mai multă eleganță de cît titlul de tristă memorie Ipingscu din „Noaptea furtunoasă“, care de altminteri era îmbrăcat în permanență în uniformă.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați!

Convențiile comerciale s'au încheiat în chipul cel mai avantajos pentru interesele noastre economice; spre exemplu, am obținut de la Germania o considerabilă reducere de taxe pentru cafea de Rio, vapoare submarine, radium, și alte articole cari constituiesc baza exportului Român; și drept compensație am admis ca grînele noastre să plătească ceva mai scump la vamă cînd intră în Germania, concesie absolut derizorie, care n'o să ne coste nimic.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați!

Aud că ar fi existînd neînțelegeri printre Dumneavoastră, unii pesimiști pretind chiar că e posibil să isbucnească scandaluri în noua sesiune legislativă ce se va deschide acum. Ori cum ar fi, sînt convins că D-voastră veți tranșa aceste diferende în mod civilizat, luînd ca exemple cazul Sy-

veton din marea și luminată Franță, sau procedurile parlamentare înaintate ale Camerei vecinilor noștri unguri, și nu veți perzista în niște moravuri orientale anahronice cari constau în polemici prin presă și la tribună, moravuri cari desonorează o țărișoară cu pretenții de progres ca a noastră.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați!

Nu-mi mai rămîne acum decît să vă recomand citirea regulată a revistei «Furnicea» ca o distracțiune binefăcătoare, mai cu seamă în timpul ședințelor, cînd d. Sturdza va ține discursuri.

G. Ranetti.

LA UN DESEN DE LOGHI

A se vedea în pagina I-a

*În pîr și'n mină porți flori roșii;
Dar florile buzelor tale
Mai roșii sînt c'a lor petale,
Și ele-ar face pe mulți moși
Să-și uite bieții că sînt scoși,
Că s' scoși de mult din balamale!
...Ah, buze roșii, sensuale,
Ați face din claponi cocoși!*

Netty.

LASCAR SAU LASCARATOS

Unele ziare au scris că în consiliul de miniștri care s'a ținut Joia trecută s'a primit demisiunea d-lui Lascăr din minister; alte gazete însă spun că în acest consiliu s'a decis expulzarea zăristului grec Lascaratos din Brăila. Care e versiunea cea adevărată? Cine a fost expulsat: D. Lascăr sau d. Lascaratos?

Maxime, proverbe etc.

Adevărații prieteni la nenorociri se văd... cum o rup de fugă.

*De morți nu-i bine să vorbești rău
E exclamația unui individ cu gîtul în streang, condamnat la spînzurătoare pentru tilhărie cu omor la drumul mare.*

*Ce naște d'n pisică, șoareci mîncă.
Asta la sufragerie.*

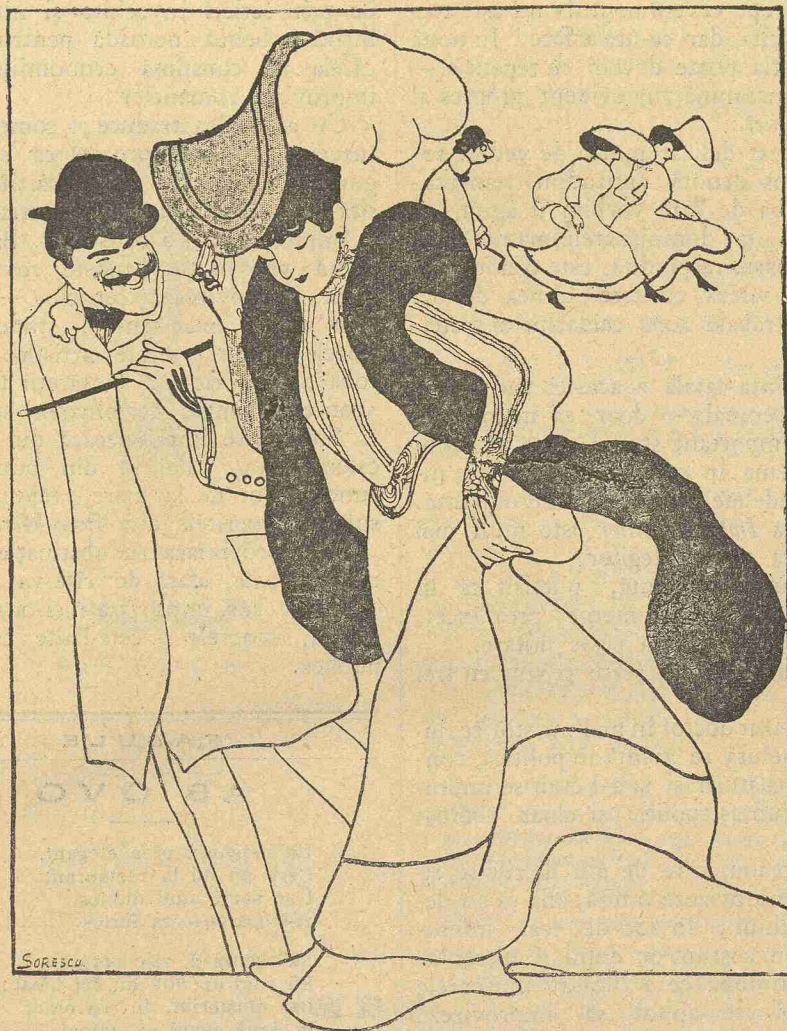
*În așa poreclitele partide istorice:
Ce naște din politică, la Capșa mîncă.*

Sgomotul omoară sgomotul: unui prost numai un alt prost îi poate da de hac.

*Încet, încet, departe ajungi.
Poate că din cauza asta morții sînt duși la cimitir în pasul cailor.*

Lepaysan

Pe stradă

- D-nă, îmi dați voe ca să v'acompaniez...
— Nu d-le, mulțumim: eu am pianistul meu.

CODUL MANIERELOR ELEGANTE

Prima grijă ce trebuie să aveți, când vă duceți la o serată de familie unde mai sunt și alți invitați, este să vă puneți un semn la șoșoni, ori să-i ascundeți bine subțvr'o mobilă în antret, ca să nu vi-i ia cine-va la plecare din greșală sau cu intenție frauduloasă; supărarea în definitiv e aceeași. Cea mai eficace precauțiune ar fi să intrați încălțați cu șoșonii în salon, sau să-i predați stăpînului casei cerindu-i să vă dea în schimb o chitanță în regulă; așa ceva însă nu e tocmai la modă și ar fi oarecum exagerat.

Dacă în timpul cît stați în casă un drac de copil al gazdei se amuzează ciupindu-vă de picior, suportați cu resemnare durerea ori-cît de acută ar fi; iar dacă nu mai puteți răbda, politețea cea mai elementară vă obligă să nu dați două palme picului decît după ce ați cerut în mod gentil permisiunea părinților săi.

Dacă veniți pentru prima dată în acea casă, nu v'am recomanda prea stăruitor să cereți gazdei să vă împrumute cu ro lei, e mult mai cuviincios — în cazul

cînd aveți nevoie de această sumă — să ochiți în bibliotecă un volum de valoare, să cereți să vi'l dea acasă să'l citiți și să vă grăbiți a'l vinde la anticar. Dacă, odată cu volumul, băgați în mod discret în buzunar și vr'un bibelou de preț, e de prisos a mai anunța la plecare pe proprietar, motivînd faptul că ați dorit să duceți cu d-voastră o frumoasă suvenir de vizită ce i-ați făcut, de oare-ce se poate întîmpla să dați peste vr'o persoană căreia să nu-i placă complimentele lingușitoare.

Dacă în cursul vizitei vă vine să scuipați, din necesitate sau din pură distracție, drept orice sfat vă reamintim celebrele versuri ale poetului francez — Victor Hugo sau Leconte de l'Isle nu ne-aducem bine aminte :

N'crachez pas par terre,
C'est d-goutant;
Crachez en l'air
C'est plus élégant!

Dacă vi se oferă dulceață și găsiți cu cale să sărutați mina cucoanei în semn de mulțumire, este preferabil să nu i-o sărutați cu gura plină, căci sunt multe dame cari țin la curățenia mîinei lor.

Informați-vă de opiniile politice ale

stăpînului casei și atunci înjurați cu violență partidul din care face parte, susținînd de pildă că i un partid compus numai din hoți, fără nici o excepție; acesta este un mijloc excelent pentru a anima conversația, știut fiind că nimic nu-i mai plicticos ca o convorbire care lincezește. Dacă în vioiciunea unei asemenea conversații, lovindu-l în cap cu un scaun și unul din picioarele acestuia se rupe, nu uitați să cereți scuze gazdei că i-ați stricat mobila.

Față de domnișoare nu povestiți nici odată snoave porcoase, rugați-le să iasă afară din salon — cînd, pentru a împiedica pe o doamnă să cînte prost la piano veți voi să-i distrageți atenția printr'o istorioară pornografică. Pentru ca, însă, să nu indispuceți pe domnișoarele expulzate, e totdeauna de bonton să asigurați pe părinții respectivi că vă veți face o plăcere să scrieți pe albumurile lor porcăriile pe cari cuviința vă împiedică să li le spuneți prin viu grai.

Dacă, cerînd o audiență la Castelul Peleş, aveți onoarea să fiți reținuți la dejun, nu asviriți la desert cu cocoloașe de piine în Suveran; în tot cazul întrebați mai înainte pe mareș-lul Palatului dacă eticheta Curții Regale permite această glumă inocentă, de oare-ce autorul acestor rînduri nu e'n vizită cu Palatul.

Jorj Delamidi

Primum următoarea scriitoare :

Domnule Redactor,

Unul din colaboratorii dv. care semnează «Ramollo» își bate joc de «Conservatorul» care a scris că polițaiul din «Noaptea furtunoasă» înnumără felinarele și n'a știut că înnumără steagurile, nu felinarele.

Permiteți-mi acum, domnule redactor, ca eu să-mi bat joc și de unul și de altul, căci nici «Conservatorul» și nici «Ramollo» (curat!) nu știu că polițaiul Pristanda nu e în «Noaptea furtunoasă», ci în «Scrisoarea pierdută»

Un alt colaborator al d-voastră, dacă nu mă înșel Kiriak Napadarjan, în poezia de altminter foarte nostimă cu pr-inciul care vizitează București, spune că «amicu Nicu» a venit în Capitală acum patru ani și că între altele l'a dus să vadă și statuia lui Brătianu. Ori, domnule redactor dacă mi se va dovedi că acest monument exista acum patru ani în Capitală, declar că-l înghit cit e de corpolent, cu riscul poate de a-mi strica stomacul.

Statuia lui Brătianu s'a inaugurat d'abia în vara anulu trecut.

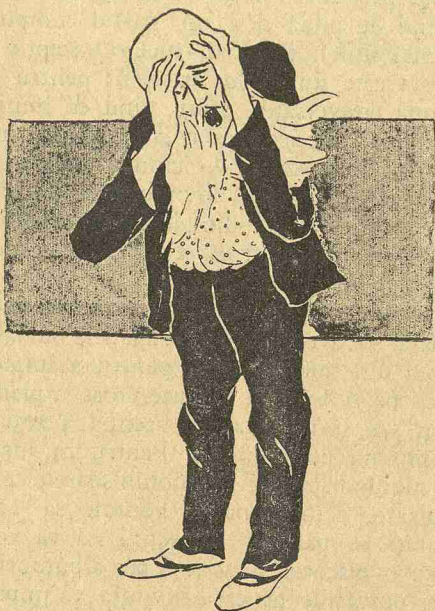
Primiți, vă rog. etc.

Tarascon.

POLITEȚA JAPONEZILOR

«Agenia Reuter» publică o telegramă din Mukden în care spune că un ziar rusesc din Port-Arthur laudă modul cum procedează japonezii cu morții ruși.

Adică, după ce japonezul omoară un rus, se poartă foarte politicos cu cadavrul lui: i-o fi oferind tutun și votkă. Galanți bărbați japonezii!

I. Bătrînul nostru comptabil, zăpăcit de enormul succes al *Furniceî*, simte că cifrele au început să i se încurce în cap, că are să i sară țeasta în tândări.

GLUME SERIOASE

IMPROVIZAȚIILE

Printre multiplele caracteristice ale acestei epoci, de sigur că aceea care va face epocă este *iuțealomania* de care se simt cuprinși mai toți contemporanii noștri.

Cuvîntul nu va fi găsit, probabil, nici în *Magnum Etimologicum*, totuși *iuțealomania* este expresia cea mai nemerită pentru a determina patima modernă de care vrem să vorbim.

Se manifestă din ce în ce mai pronunțat, dorința nestăpinită d'a desfășura activitatea omenească intelectuală, socială etc., cu o viteză cît mai mare. Suntem cuprinși de o grabă, pe care, fără îndoială, bătrînii noștri o cunoșteau tot atît de mult cît limba chineză sau reprezentațiile cinematografice.

Electricitatea, despre care odinioară se știa numai că se produce prin frecare, nu o utilizăm par'că doar la tramvae, lămpi, automobile și cele-l'alte multiple aparate și combinații, dar par'că a pătruns în firea noastră în cantitate de mai multe pile, ceea-ce provoacă niște curenți cari dacă nu ne dă o pneumonie-dublă, ne mișcă mai mult ca o dramă de amor.

Și nu numai în locomoțiune se arată *iuțealomania*; pină și legile fisece, socotite drept inalterabile, se resimt simțitor.

Vreți pilda cea mai elocventă?

Chiar fundamentala lege a sporului populațiunei este modificată.

Cele nouă luni începe să pară pentru unii o barbară rămășiță a trecutului, și ast fel numărul așa ziselor «nașteri», după trei-patru luni de la data de cînd ... centrul de gravitate devine de gravitate, — se înmulțesc considerabil.

Este drept «evenimentul» nu este toc-mai «fericit» dar ce-are a face! În nouă luni chestia poate deveni cu repetiție, — ceea ce înseamnă un evident progres al *iuțealomaniei*.

Din acest delicat punct de vedere sexual-frumos denotă aptitudini remarcabile. Graba de care vorbim îl agită, îl obsedează și domnișoarele-mame, categorie foarte răspîdită, este o nouă dovadă de viteză cu care lumea de azi vrea să străbată acest caldarim al vieții.

Consecința fatală a acestei patimi, pe care am semnalat-o doar ca introducere la acest important studiu, este că trăim într'o vreme în care nu se mai face nimic pe îndelete: totul se improvizează.

Domnia *Improvizațiilor* este mult mai efectivă ca aceea a legilor.

...Tînărul Licheluță, plictisit că în Universitățile patriei merge prea încet, este trimis de băbaca peste hotare.

În două ani trece șease și vine cu trei titluri.

Improvizat doctor în mai nu știu ce, ju-nele Licheluță se avîntă în politică, convoacă consfătuiri și iată-l cum se improvizează fruntaș politic și chiar «bărbat de Stat».

Secătoreanu, care de ani de zile se silește să improvizeze o teză, află că i-a decedat unchiul; în loc de teză improvizează un costum de doliu și nișele lacrimi, iar după ce a încasat miișoarele moștenirii se apucă să improvizeze bancuri.

La urmă sfîrșește pe o bancă în Cișmigiū sau pe o alta la palatul Justiției.

D. Roseblum găsește că veniturile nu cresc destul de repede: improvizează un faliment, iar vara viitoare madam Roseblum merge la Carlsbad.

— Vino diseară la mine că am improvizat ceva, — zice X. amicului său Z.

După vre-o două săptămîni, invitația de mai sus o adresează Z. — soției amicului său X. *Iuțealomania* se manifestă: mai apoi soțul aleargă să improvizeze martori pentru procesul de divorț.

Soții A. cari se distrează în parte, își improvizează unul altuia vizite pe la mătuși sau afaceri în provincie pentru a gusta fructele libertății: căsătoria lor a fost o improvizație a unei misite la ananghie de parale.

Influentul B. nu se mai îngrijește să mai stringă bani pentru zestrea fiicei sale: are un mijloc mai prompt. Va stărui să i se improvizeze ginerului său o situație în politică și în buget.

Moștenirile sau pensiile nu se mai perd din lipsa de copii: cei ce n'au putut face au mijlocul d'ași improviza.

Barem improvizațiile «intelectuale» sînt și mai numeroase.

C., fost actor de provincie, își oferă serviciile aproape pe nimic, unui director de gazetă... ca prețel serviciului. Dintr'o dată s'a improvizat gazetar.

Tot ast-fel un altul, dispunînd de oare-care memorie, combină diferite scene

de prin scrieri învechite și uitate, sau înșiră o beltea neroadă pentru tiparul căreia își consumă economiile, și s'a improvizat romancier.

Un al treilea traduce o comedie franțuzească, o alege proastă ca să fie sigur că i se joacă, — iar pe cărțile de vizită scrie apoi «Autor dramatic».

Improvizația s'a consumat. Băeții cari înșiră pe hîrtie, anoste cuvinte rimate, improvizează «cenacle» — bine înțeles cu un maestru —; studenții fără cartele de birt «serate artistice» garde-roba obligatorie —; cîntăreții fără voce «concerte pentru terminarea studiilor»; ... Spiritul se improvizează din glumele calendarelor, talentul din buna-voința cunoscuților de la ziare, reputația din subsidii, meritele din *Bene-Merenti*.

Se improvizează cu obstinație, cu furie, în toate, afară de cîte-va excepții.

Nu se vor improviza nici-odată: creditorii, soacrele și cele-l'alte calamități publice.

Graur.

F A B U L E

A B O V O

Un mușteriu prea elegant,
Ceru un ou la restaurant.
I se servi unul dubios,
Și-l sparse — era furios.

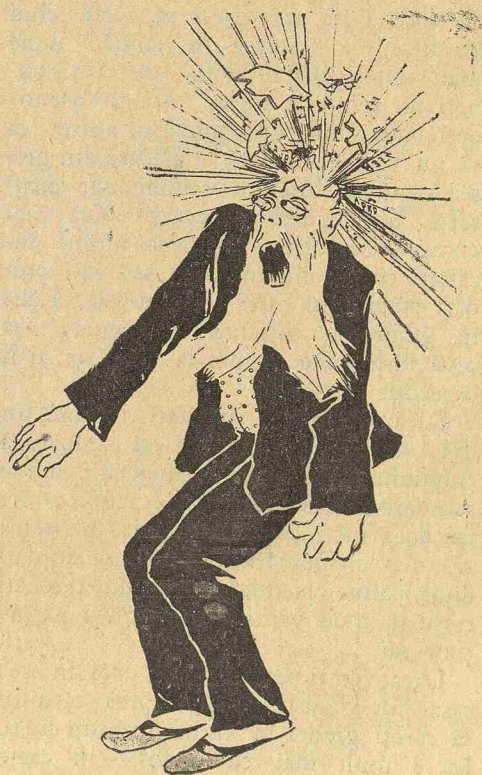
Să'l scuza-ți, zise patronu,
Eu sunt un boŭ nu ăst băiat;
Dar mușteriu, de! ca omu,
În două capul i-a crăpat.

Și toate astea pentr'un ou.

Moralitate:

Astă-zî un ou, tot azi un boŭ!

Delabușteni

II. Vai! sărmanul...

SCENE DUPĂ NATURĂ

EFECTELE RĂSBOIULUI

Domnul 52 de ani, avocat și ruso-fil.
Doamna, soția sa, 25, tină, vioaie și japono-filă.

Domnul (*citește în «Universul» ultimele telegrame de la război*). — Aha! Bravo! De data asta are să-i svinte pe maimuțoi! Ia, mă rog, ascultă:

Mukden, 6 Noembrie. — Generalisimul Kuropatkin a primit nouă întărituri. Pozițiile rușilor la Saho sunt extra-ordinar de tari. Un atac al inamicului va fi prilejul unei însemnate victorii rusești.

Ei... ce mai spui doamnă? Aveam să nu dreptate când ziceam că s'a sfârșit cu succesele japonezilor?

Doamna (*care citește aceleași telegrame în «Adevărul»*). — Mă surprinde cum poți lua în serios asemenea fleacuri. Nu vezi că telegrama este din sorginte rusească? S'apoi tot-d'auna s'au lăudat rușii așa, și când a fost la adică au mincat bătae. Ascultă domnule, care este adevărul:

Tokio, 6 Noembrie. — Se telegrafiază de la cartierul general al marelui Oyama că situația rușilor la Saho este foarte slabă. Trupele sunt demoralizate. O nouă victorie a japonezilor este sigură.

Poftim! are să-i gonească pe muscalii d-tale de la Saho cu să și cu ho!

Domnul (*ironic*). — Faceți calambururi? În ori-ce caz cu glume nu se dovedește nimic. **Adevărul** este contra rușilor, se știe, toate telegramele sunt japono-file. Și pe urmă mare procopseală: o telegramă din Tokio! Ba bine că era să laude pe ruși!

Doamna (*enervată*). — Ții cu ori-ce preț să aperi pe ruși când toată lumea cu scaun la cap își bate joc de ei. Mai la urmă ți-ai înțeles simpatiile pentru muscalii din piața Teatrului și pentru muscalagii cu cari ți-ai pierdut tinerețea... Dar să susții cu ori-ce preț pe niște sălbațeci, grosolani și pungași ca Alexieff și compatrioții lui, — e din cale afară.

Domnul (*ca mai sus*). — Facem progrese în arta calamburistă! Muscali și muscalagii! Complimentele mele! Să nu le mai faci însă și față de alții că poate nu le apreciază ca mine... Deocamdată constat că argumentele mele te înfurie. Deci dreptatea e cu mine.

Doamna (*Furioasă*). — Deci... nu știu ce vorbești.

I-a bătut să nu pe ruși pretutindeni pînă acuma? Poți spune că nu i-a învins mereu?

Domnul (*Dînd din umeri*). Pfu! Invisi! Rușii s'au retras pentru că așa e planul lui Kuropatkin. Vrea să-i atragă pe Japonezi spre nord, cum au mai făcut rușii cu Napoleon la 1812... E strategie la mijloc, doamnă! Dar de ce nu vorbești de Port-Arthur, că de două luni se laudă că l'iau în fie-care zi și regulat se duc peste cap.

Doamna (*Ca mai sus*). — Por-Arthurul? Dar ce a mai rămas din el? N'ai văzut că japonezii sunt stăpîni pe forturile cele mai importante? Adică o cetate atît de in-

tărită se ia într-o zi două? Are să l'ia, să fii sigur, că doar japonezii nu sunt ca d-ta și rușii d-tale.

Domnul (*Impacientat*). — Cum adică, mă rog?

Doamna (*Devenind ironică*). — Da, d-ta n'ai mai lua o cetate cu asalt.

Domnul. — Iar o răsbești la personalități anoste. Fapt este că are să vie flota din Baltica și Port-Arthurul n'are să cază.

Doamna (*rișind*). — Flota din Baltică? Are s'o torpileze ca și pe cealaltă, dacă va ajunge teafără.

Domnul (*indignat*). — Firește, o să faci acum și apologia atentatului mișelesc de la începutul ostilităților. Japonezii s'au purtat ca niște bandiți. Să torpileze noaptea înaintea de declararea războiului? Să mai poftescă!

Doamna (*batjocoritoare*). — Dar cînd vrei să torpileze? Ori oi fi și contra torpilelor. Nu m'ar surprinde!

Domnul (*sever*). — Doamnă, am observat că de la începutul discuțiunei faci niște aluzii pe care nu le înțeleg. În ori-ce caz nu sunt prea inteligente!..

Doamna (*iarăși furioasă*). — Puțin îmi pasă de aprecierea d-tale! Nu fac nici-o aluzie, dar dacă ar fi să fac!..

Domnul (*cu mîndrie*). — Ce ar fi?

Doamna. — Ași spune că pentru d-ta este ridicol să faci apologia neputinței... rușilor or altora.

Domnul. — Doamnă, în privința asta mă află cu rușii în bună companie și răutatea d-tale este deplasată. La nevoie știm și noi să luăm cu asalt și să torpilăm!

(*Răutacios*). — Dar de, trebuie să fie ceva care să merite osteneala...

Doamna (*disprețuitoare*). — Dacă vorbești cu «carrière-pensée», spui o grosolanie... la care ți s'ar putea răspunde că chiar atunci cînd osteneala era și o onoare și o nesperată fericire, torpilele dv. au «eșuat» în timp de o săptămînă. Și fără concursul inamicului!... (*ridicîndu-se*). Ai memoria scurtă, domnul meu!

Domnul (*revoltat*). — Eleno!

Doamna. — Domnule!

Doamna. (*Ca mai sus*). — Nu-ți permit să-ți inchipui că-ți poți bate joc de mine! (*Amenințator*). Ori vrei să provoci un alt gen de torpilare? Ia seama!

Doamna (*Ironică*). — Vrei să-mi arăți că ești și d-ta tare în ceva, în mojiică... Fie! Cit despre **genul** celalt nu mă intimidăză căci plec imediat la mama... Nu pot trăi cu sălbaticii.

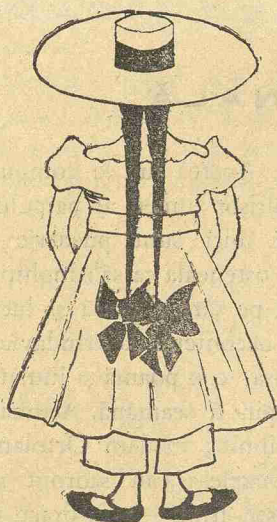
Domnul (*Pe acelaș ton*). — Da du-te...

Doamna (*Ca mai sus*). — Și să nu uiți că vei plăti despăgubirile de război... Ții minte cifra? 50.000 lei în bonuri! Ți-a plăcut cînd ți-a dat tata? Ai?...

Domnul (*Calmat ca prin farmec*). — Ai înebunit, Eleno... De unde-ți vin toate astea? Cine-ți vorbește de despărțire? Știi bine cît te iubesc.

Doamna (*zîmbind*). — Nu mi-ai spus să mă duc?

Domnul (*Se apropie de dînsa, mîngăitor*). — Să te duci... dincolo, ca să încetăm discuția. Nu m'ai lăsat să sfîrșesc fraza.

FETIȚA

Ah, chipu-i ce nevinovat e!
 Priviți-l în acest moment,
 Vedeți cît e de inocent.
 Chiar și cînd e... privit din spate

Este un înger de candoare;
 Aștepți să sboare și te miri,
 Privind codițele-i subțiri,
 Cum nu se schimbă'n aripioare.

Ea nu visează milioane,
 Nici prinți s'o ducă'n vr'un castel...
 Oh, visul ei e mititel:
 O păpușică și bomboane.

Și cînd o văz așa drăguță,
 Cu gîndul nu pot să mă 'mpac
 C'odat'o să devie drac
 Âst înger mic... cît o bănuță.

Vai, Domnișoară o s'ajungă,
 Și arzătoare schintei
 Din vrăjitorii ochi ai ei
 Ca săbii or să te străpungă.

Și cînd te-o pune subt micuțu
 Însă tiranicu-i papuc
 Menajul tău e balamuc
 Mai abitir ca al lui Șuțu.

Natură, ești neîndurată,
 Căci dintr'un cheruvim frumos
 Vei face-odată... e monstruos!..
 Vei face chiar o soacr' odată!

Kiriak Napadarjan

Doamna. — Adică vrei un armistițiu ?

Domnul (sărutînd-o pe pâr). — Ba vreau pace drăguță, pace vreaă...

Doamna (rîzînd). — Recunoști că rușii sunt învinși...

Domnul (cu foc). — Sunt dragă, cum să nu fie, dacă vrei tu... Ah! Cum abuzezi de slăbiciunea mea!

Doamna (cu vioiciune). — Ba, pardon! Asta n'ăi dreptul să spui de loc! Din contra!

Ac.

DIAGNOZA NEAMȚULUI

Un bogătaș dintr'un oraș din provincie mîncă prune, bău apă, și se îmbolnăvi de friguri.

Trimese după un prieten pe care îl considera drept doctor excelent, mai ales fiind că era neamț de origine și-și făcuse studiile în Germania.

Neamțul însă, greșind diagnoza, îl trată timp de două săptămîni cu alte medicamente de cît acelea ce trebuiau.

Disperat, bogătașul nostru spuse doctorului că ar fi bine să mai cheme și pe alt cine-va spre a se consulta.

Neamțul fu nevoit să cheme pe un tinăr care 'și luase doctoratul de curînd.

Acesta, cum văzu pe pacient, spuse:

— Are friguri.

— Așî, nu se poate, confrate, n'are. Din ce era să-i provie?

Tinărul doctor, întrebă pe bolnav dacă nu cum-va a mîncat ceva poame și a băut apă.

Acesta, care era bolnav de atîta timp și-și uitase, spuse că nu a mîncat nici odată fructe și să bea apă după ele.

Doctorul insistă că nu se poate, trebuie să fie așa, și aruncîndu-și ochii pe fereastră văzu niște simburî de prune.

— Vezî dcnnule, ai mîncat prune, iacă simburî pe fereastră!

Bolnavul își aduse atunci aminte și declară că în adevăr a mîncat prune și a băut apă în ziua în care s'a bolnăvit.

Imediat, tinărul doctor îi prescrie pentru friguri ceva și, în cite-va zile, îl făcu sănătos.

Neamțul, rușinat, își stăpîni ciuda, dar trase de aici învățămîntul că e bine cînd vrei să stabilești o diagnoză să te mai uiți înaprejur, că poate ai oare-carî indicîi.

— Nu trecu mult și neamțul fu chemat la un alt bolnav, care era constipat. Se uită el înaprejur, se uită, și de odată începu cu ocara pe bietul bolnav:

— Bine domnule, cum să nu te constipi? Dumneata ești nebul? Mă mir că n'ai crăpat! Auzi să mănînci dumneata un cal?!

— Dar bine doctore, pentru Dumnezeu, cum era să mănînc eu un cal?!

— Ei! nu mai spune, ce nu vād eu? Uite șaua subț pat!

Ghicise Neamțu diagnoza.

Neștef

O ISTORIE BANALĂ

— Hei! caracudă țigănească... ce stai lungit?... Haidem că începe concertul.

În fie-care seară, cînd era timpul frumos, șiruri-șiruri, broaștele, brota-cii, broscanii și brotăceii, unii în ședere pe marginea lacului, alții numai cu capul scos afară din apă, începeau armonioasa lor implorare la viață... cu atîta patimă, că un kilometru în rază nu se auzea de cît *Oac-oac!* — *U-uu!* — *O-ci-ciu!* — *O-ci-ciu!* — *Ooort!*... *Ooort!* Însăși greerii cîmpului, entusiasmați de majestatea ecoului, nervoși își frecău aripile, țîrînd monoton ca pila pe dinții ferăstrăului. O fericire ce se

pricopsit. Averele lui se compune dintr'un colțișor umed al parcului, unde peștii cei mici sunt pusderie — numai să-ți dai osteneala ca să-ți înghiți — unde iarba de pe țărm, grasă și lucioasă, te poștește neconținut la trîndăvie. Nevastă-sa, însă, e o poamă și jumătate; mai grav, copiii îi seamănă. Acuma Ortolan trăește tihnit; madam Ortolan a îmbătrînit, buzele i s'au scorojit și vărut ca la peștii fripiți — nici dracu nu o mai bagă în seamă. Pe fată a dat-o după Boroî, proprietar și cap de ceată tocmai de partea cea-l'altă a lacului; băiatul de un an e plecat prin vecini, voiajează ca să-și completeze educația.

isprăvia odată cu stingerea existenței, aștepta pe broaștele care aveau norocul să se nască în lacul canalizat al castelului locuit numai două luni pe vară.

Intr'un amurg roșcat ca fundul unei căldări de aramă, iată că un broscan bătrîn, cu pielea în culoarea spălăcită a redingotelor verzui de mizerie, mai mult tîrîndu-se, se oprește suflînd greu la poarta locuinței boerului Ortolan.

— Ooort! strigă el bătînd în poartă.

— O-ci-ciu? întrebă de dincolo un glas pițigăiat de femeie.

— Spune stăpînului tău că cine-va a venit de departe și are să-și vorbească de lucruri foarte interesante.

Ortolan e cel mai cuminte broscioi din toată populația lacului și cel mai

— Fii bine venit, Broscan.

— Cum! nu m'ai uitat?

— Adevărații prieteni nu se uită nici odată.

Și amîndoi s'au strîns în brațe... mult timp au rămas muți de emoție. Apoi s'au așezat la vorbă... unul își aducea aminte ceva... celalt îl completa...

— ... Hei! suspină Broscan, tu ai fost alt-fel ursit: liniște, curățenie, tot ce poștești; și nici un șearpe! Unde calci, numai belșug. La noi prăpădul lui D-zeu! Rar dăm de apă; n'avem nici unde să ne pitim: ziua ne prăjește soarele, noaptea ne alungă tot felul de lighioane cu pene și păr. Iarna, mocirla e sloi de frig; vara se face tun de căldură. Din cauza secetei, nu crește fir de iarbă; ne hrănim cu muște și alte gin-

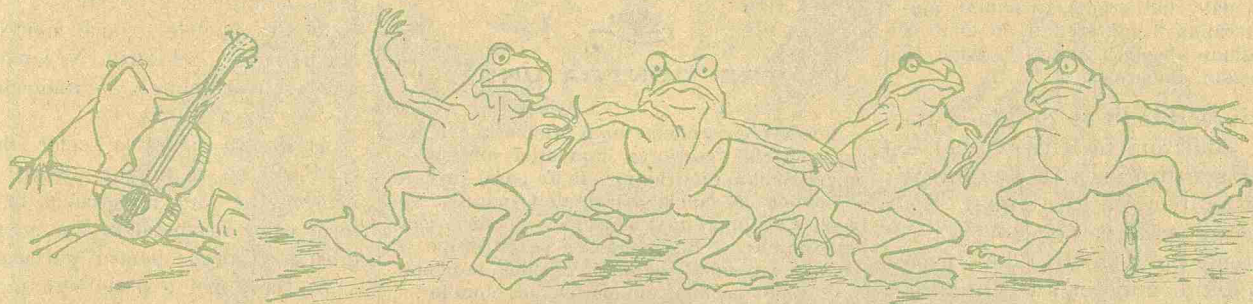
găni de ție scîrbă să le înghiți... ca să nu murim de foame.

— Nu trebuie să mîni pe Creatorul ! Sănătate să fie și totul va merge bine. Ce ți face familia ?

— Nevastă-mea a murit din facere. Cînd își depunea oule, o javră de ciine de vînătoare a venit fără de veste să sară prin partea locului. Ea s'a speriat...

Cînd a sosit Brosca cu fiu-său, d-l Răcanel, întîmplarea a făcut ca la Ortolan să se găsească în vizită Boroii cu soția-sa și încă vr'o două rude din spre partea ginerului. S'a « prezentat » ; și imediat, cum s'ar fi cunoscut de cînd lumea, o adevărată dragoste s'a încins între ei, dragoste curată și fără patimi — în aparență numai.

După masă, Ortolan, Boroii și Brosca, oameni mai așezați, s'a retras la rădăcina unui pom ca să vorbească « a-faceri ». Cei-l'alți au început să danseze. Un brotăcel cînta din violoncel. Obosiți, perechi-perechi dănțuitorii se pierd în iarba umedă. Răcanel, ținînd de talie pe d-na Boroii, dispar... urmăriți de madam Ortolan.

a avortat. O fată ajunsă la vîrsta măritîșului, pe cînd sta leneș întinsă la soare, un bou a turtit o cu copita, omorînd-o pe loc.

— Bou tot Bou !

— La toate viețuitoarele !

« Am rămas singur cu un flăcău, Răcanel. Și d'aia am venit... nu-î vei găsi d-ta un loc p'aci ? »

— Ce stai de vorbești, vere ! Adu-l, și va fi ca la el acasă. La revedere.

— Oooo-rt !

Din familii de jos, cine știe prin ce împrejurări stranie, cîte odată nasc copii admirabili ca formă corporală, fără ca părinții să fie întru nimic vinovați. Mărar brotac elegant ca Răcanel. Cînd sărea pe uscat, corpul i se proiecta în aer destinzîndu-se ca un arc... cădea pe pămînt ușure, ca și cum ar fi fost de cauciuc ; în apă, la fie-care smucitură a picioarelor din'napoi înainta cu trei metri.

De aceea, madam Ortolan, bătrînă vițioasă, l-a măsurat ca o cunoscătoare,

... Ce a văzut baba prin gaura cheiei de la broască ! ... Vai, ce scandal ! ... Pe rînd, toți, chemați de madam Ortolan, au venit de s'a uchișit ca la panoramă... fie-care, ținîndu-se cu mîinile de pîntece, au plecat hohotînd, veseli ca și cum ar fi cîștigat viața eternă. Numai vorbesc de ginere, care și acuma galopează.

Răcanel și cu Brosca au plecat cei din urmă : bătrînul albit de atîta rușine ;

S'a întors bătrînul spălăcit, mai repede de cît venise — ajuns la gaura făcută în zidul care înconjura parcul, un fișit ca de rochie de mătase l'a făcut să țîșnească dincolo dintr'odată, sprinten ca un tinerel. Era un șearpe.

Două zile a plouat în șir ; iarba crescuse mare, grasă — broaștele care se strecurau printre fire lucia ca niște enorme smaralde.

i s'a bolbocat ochii de poftă. Răcanel a băgat de seamă. Profitînd că rămăseseră singuri, într'un colț, s'a apropiat de ea, a îmbrățișat-o lung, sărutîndu-se reciproc pe frunte, « ca două rude de vîrste diferite și cuviincioase » — a asigurat-o Răcanel. Căci auzise el de mamornița asta care, la vîrsta cînd pasiunile ating maximum, într'un moment de furie geloasă și-a înghițit amantul — un peștișor.

el, sglobiu, nepăsător ca un individ care n'a făcut nimic extraordinar.

Cînd d-na Boroii a venit la tată-său să-și ceară ertare... Ortolan a privit-o lung, disprețuitor i-a întors spatele :

— Uac ! a apostrofat-o el cu scîrbă : te-ai purtat ca o nevăastă de om !

Nae D. Țăranu

BURSELE CARACUDELOR ROMÎNE

Intr'un ziar din București am găsit următoarele două anunțuri:

Tinăr prezentabil spre a sustine teza dorește cunoștința unei doamne de la care preține casă și masă. Adresa: «C'est moi» Post Restant.

Foarte prezentabil 30 ani caracter blind și nobil, dorește cunoștința unei doamne din capitală sau provincie, bine situată, etate indiferentă, eventual mariaj, spre a termina 2 ani, studiul început la Paris. Discrețiune absolută. Scrieți Parisian 13 X 18 post-restant, București.

Am auzit vorbindu-se de tineri săraci cari, doritori să învețe carte, s'au băgat servitori și, în timpul pe care li'l lăsa liber căratul unei doiniți cu apă și spălarea vaselor la bucatărie, citeau pe Kant ori pe Justinian, pînă cînd cucereau o diplomă universitară. În America sunt studenți cari noaptea fac pe chelnerii în cafenele, pentru ca să poată asculta ziua cursurile facultății de litere sau medicină; și studenți cari, pentru același motiv, intră ucenice în ateliere de croitorie, ori spală rufe. Am mai auzit de tineri cari, la lumina chioritoare a unui muc de luminare de seș, într-o mansardă cu temperatură siberiană, nemîncați de două zile, muncesc pînă dau în ofiță.

Ce proști și ce naivi! Aceștia nu sunt, de sigur, nici prezentabili și nici nu au un caracter nobil. Un tinăr prezentabil își dă seama că tinerețea lui este o adevărată mină de aur care cere să fie exploatată, că mustăcioara și frezura lui cîrlionțată sunt valori financiare cu curs foarte ridicat pe piața Bucureșteană. Dar nu este de ajuns să fie cine-va prezentabil pentru ca să găsească îndată banii necesari ca să-și termine studiile la Paris sau ca să susție o teză. El de neapărată nevoie să poseadă și un caracter nobil. Numai un caracter nobil poate avea bravura morală să înfrunte «mariajul» cu o doamnă de 50—60 de ani („etate indiferentă“), care să-i ofere casă, masă și... Și ce? «Discrețiune absolută» spune tinărul foarte prezentabil. Era de prisos această indicațiune, știut fiind că discrețiunea este o virtute specială a caracterelor nobile și, mai cu seamă, a peștilor, cari neavînd voce nu sunt capabili să comită niciodată o cît de mică indiscreție.

Cele două anunțuri reproduse la începutul acestui articol sunt menite să deschidă o nouă eră de propășire învățămîntului nostru superior. Pînă acum tinerețea școlară aștepta totul de la Stat, și mai ales burse. Se deschide, însă, acum, un larg cîmp de activitate inițiativei private. Se vor găsi, sperăm, multe inimi generoase printre cucoanele bătrîne cari să formeze o societate pentru acordarea de

burse studenților săraci și... prezentabili. S'au făcut societăți pentru protecția cailor, boilor, cîinilor și pisicilor. Oare biete caracude să rămîie neprotejate? Bine-înțeles, o societate ca aceea pe care o preconizăm ar fi pusă sub controlul serviciului pescăriilor de la ministerul de domenii; iar tinerii bursieri ar fi educați, firește, după metoda lui Peștaloțiu.

Tarascon

TREI CONTRA UNU

Burtăverzescu citește unui prieten la cafea o gazetă cu descrierea inundației suferită de orașul Sulina. Cînd ajunge la un pasaj în care se spunea că «apele mării, ale Dunărei și ale bălții s'au împreunat năvălind cu furie asupra Sulinei», d. Burtăverzescu se intrerupe și, bătînd cu pumnul în masă, exclamă indignat:

— Asta-i lășitate, din partea lor, dom'le!
— Din partea cui, nene Burtăverzescule?
— Păi bine, dom'le, era nevoie să se unească trei cogeamite fluviurile ca să innee un orașel mic ca Sulina? Asta e un ce lăș!

ACCIDENTELE DE C. F. R.

— E fenomenal — parol!
— Da, e teribil! Azi la Birnova, mîine la Palota, poi mîine la Barboși și apoi Mărășești, Pășcani, Iași, Ungheni...
— Bine frate, dar cu mai multă atenție totul ar merge strună.
— Ehe! Strună! Lasă că eu dispoziția cea nouă, nici strunele nu prea merg strună.. dar vagoanele?
— Carambolajele c. f. r. au devenit mai dese ca cele de la Boulevard sau High-Life..
— Munte cu munte se ajunge, dar tren cu tren!
— Mai iei un țap?
— Nu — la revedere la anchetă..
Și cheferiștii superiori se despărțiră strîngîndu-și mîna.

* * *

Două rămași comentează faptul.

— Eū am observat că ciocnirile astea au loc mai ales prin stațiuni; 99 la sută din accidente au loc în stațiuni. Asta am observat-o foarte bine.

— Și eū am observat-o.

— Bine dragă, dacă e adevărată observația noastră, de ce nu se desființează stațiunile și atunci 99 la sută din accidente ar dispărea. Asta cel puțin e părerea mea. Al treilea intervine.

— Eū am citit o statistică engleză cum că accidentele au loc numai între stațiuni și ca atare sunt de părere contrară — mai bine să rămîie gările nedesființate și să se suprimă linia între ele.

Unind cele două păreri putem fi absolut siguri că accidentele c. f. r. vor dispărea. Noi însă avem păreri formate, mult mai serioase și mai eficace.

* * *

Propunem șefului serviciului mișcării, spre alegere, următoarele:

1) La botul mașinei a se pune cinci kgr. tîmie, iar la trenul expus, în loc de trei felinare roșii — e suficient un drac.

Proverbul zice: fuge ca dracul de tîmie. Deci carambolajul imposibil.

2) La botul mașinei un butoi de apă, în loc de felinare roșii la trenul expus, trei nasuri de aceeași culoare.

Accident garantat imposibil.

Nasurile se pot înlocui cu un singur partizan convins al unui șef din «Verde», culoare admisă la C. F. R.

3) Pe capetele expuse lovirei se va scrie într-o parte: «Teatrul Național» — iar pe alta «săli arhipline». — Imposibilitățile nu se vor putea întîlni.

4) Pentru siguranța celor din direcția C. F. R. se va înființa pentru anchete și inspecții pe linii, un serviciu de poște, conform celor desființate din prea marea și greșită admirație pentru succesul aburului.

5) Dacă nici o propunere nu va da rezultat bun, tracțiunea dublă se va înlocui prin multiplă — adică locomotivele cu... boi.

6) Se vor suprima din noul buget — conform politicii în vigoare — toți impiegații de mișcare, singurii cari comandă aceste carambolașe și nenorociri.

7) Se va da fie-cărui voiajor la plecare ultimul număr din «Furnica». Chiar dacă se va produce un accident, sub influența eminentelor articole, călătorul va lua lucru în glumă.

Domnul șef are cuvîntul.

Block

DIN ALE ALTORA

Distracții conjugale.

Bărbatul, furios, către nevastă-sa:

— Știu ce aștepti: să mor eū, ca tu să rămîi văduvă și să ieși pe altul. (Solemn). Dar asta, doamnă, țî-o jur, cit voi trăi eū n'are să se întîmple!

* * *

Mitică, curios din fire, ducîndu-se să viziteze Morga, vede că unul din cei expuși în aparatele frigorifere îi este un vechi prieten. Face cunoscut și intendentului.

Intendentul, știind din experiență că mulți se înșeală, — cadavrele, ca și oamenii cu barbă, seamănă grozav între ele, — ca să se asigure îi pune o întrebare:

— Mă rog, puteți să-mi spuneți o particularitate... ceva care să mă convingă că în adevăr nu vă înșelați?

— Cum nu... Prietenul meu vorbea bilbiit.

* * *

Un magistrat dintr-o capitală de județ mărginit pe o latură de Olt, sărac de spirit dar foarte bogat în propte, mulțumită situației lui de împărțitor al dreptății, găsește să se însoare «foarte convenabil»: fată tină, frumoasă, zestre mare, tată senator.

Și vine la București ca să cumpere cele trebuincioase logodnicei... pierde ultimul tren.

Desperat, dă fuga la telegraf și expediază:

«Rog, amînați; nu faceți logodna fără mine».

Saltimbancu.

Cioara și cașcavalul său d. Tache Protopopescu

Redeschiderea Parlamentului va face din nou din d. Tache Protopopescu eroul zilei. Ba nu, eroul nopții, căci d. Tache Protopopescu lucrează mai mult la întuneric.

Spre a desminți zicătoarea că «țiganul când a ajuns împărat întâi pe tat'su l'a spânzurat», d. Tache Protopopescu afișează cele mai puternice sentimente de familie. În adevăr, în momentul acesta, d-sa desfășoară o energică activitate pentru a alege deputat pe d. Const.

Pietraru. Așa dar, zicătoarea populară de mai sus se va transforma în următoarea: «țiganul când a ajuns împărat, întâi pe gineri-su l'a ales deputat.»

Rugăm să nu se confunde viitorul deputat al «ginerimei gineroase» cu faimosul Pietraru care a comis atentatul contra lui Ion Brătianu. D. Const. Pietraru n'a atentat decât la reputația de financiar a d-lui Costișescu printr'o cunoscută broșură.

D. Tache Protopopescu desminte, în acelaș timp, și o celebră superstiție, după care șoarecele care mănincă anafură din biserică se transformă în liliac. D. Tache Protopopescu a mâncat în adevăr anafură cu biserică cu tot, dar asta dovedește că și cioara care mănincă din cașcaval se poate preschimba uneori în liliac ocult.

Caiafa

PALATUL ATENEULUI

EXPOSITIA

LA EXAMENUL DE INTUIȚIE LA SACRE-COEUR

Profesoara. — De ce gen e Das Mädchen ? (fetița).

Eleva. — De genul neutru.

P. — Pentru ce ?

E. — (roșindu-se)...

P. — Atunci Die Frau (femeia) de ce gen e ?

E. — (sigură) Feminin.

P. — Pentru ce ?...

E. — (pudică pleacă capul)...

P. — Dar Der Mau de ce gen e și pentru ce ?

E. — (voce sigură, roșind) Masculin fiind că poartă pantaloni.

P. — Dar femeia, atunci, de ce e feminin ?

E. — Pentru că poartă fuste !

P. — (mulțumită). Atunci fetița e...

E. — (ușurată) Neutră fiind că poartă și fuste și pantalonași...

Iași

Em. II.

CITIȚI

URMAȘII ROMEI

NUVELE ȘI SCHIȚE de GEORGE CAIR

Un elegant volum de 304 pagini pe hârtie velină, ilustrat cu 56 de figuri în autotipie. Prețul unui exemplar 3 lei.

Depozitul la librăria Alcalay, București.

ȘEDINȚELE COMITETULUI «FURNICEI»

— Ședința de Joi 11 Noembrie —

D. administrator comunică comitetului de redacție că Standard Oil oferă un milion de dolari ca să i se dea pe timp de cinci ani concesiunea de exploatare a revistei «Furniceii».

D. Popescu. — E tupeu din partea americanilor să ofere numai atât !

D. Ionescu. — Vor să-și bată joc de noi !

D. Niculescu. — Jos americanii !

D. Georgescu. N'avem nevoie de capitaluri străine, voim să fim independenți economicște !

Comitetul respinge în unanimitate cu indignare oferta ridicolă a lui Standard Oil.

D. administrator mai spune că d. farmacist Iteanu din Rimnicu-Sărat ne-a înștiințat că în curând ne va da spre publicare un anunț pe o întreagă pagină, fiind dispus să plătească o sumă fabuloasă pentru o reclamă așa de căutată ca aceea a «Furniceii».

Membrii comitetului, în vederea câștigului ce vor realiza de pe urma acestei afaceri, își votează cite-o halbă de bere pe care o beau în sănătatea simpaticului farmacist Iteanu.

D. Constantinescu cere cuvântul pentru a face o retractare. S'a vorbit în ședința trecută, zice d-sa, în termeni nu tocmai măgulitori de d. Eugen Ludwig, profesor la liceul din Ploiești, bănuind că ar fi refuzat să primească «Furnica». Acuzația e nedreaptă. D. Ludwig nu a putut face aceasta, de oare-ce e bolnav de citva timp la București și n'a putut încă citi «Furnica». D. Ludwig e, de altminteri, un bărbat inteligent care, cînd se va restabili, va ști să aprecieze eminenta noastră revistă.

În urma cuvîntărei bine simțite a d-lui Constantinescu, de pe care nu am putut da decît un palid rezumat, comitetul, emoționat, face amendă onorabilă și urează d-lui Ludwig o grabnică însănătoșire.

Se trece la ordinea zilei și la un al doilea rînd de halbe cu care face tratație d. Constantinescu, spre a arăta că e încîntat de succesul oratoric ce a obținut.

D. Dumitrescu își exprimă admirația d-sale pentru sacrificiile pe cari le-a făcut «Furnica» cu numărul excepțional care apare Vineri 12 Octombrie, număr care și ca materie și ca des-nuri întrece tot ce s'a produs în țara românească în domeniul publicisticii umoristice.

Voci. Direcțiunea «Furniceii» o să ne aducă în sapă de lemn cu asemenea cheltuieli !

D. Administrator. Nu aveți nici o grijă. Vă pot asigura că dividendele d-voastră vor întrece orice așteptare. (Aplauze fur-tunoase și îndelung repetate. Oratorul e ridicat pe sus și dat afară din sală, de oare-ce administrația nu trebuie să se amestece în discuțiunile pur literare și artistice cari încep imediat).

Se dă citire manuscriselor primite spre publicare în greutate de 25 kilograme. Unele, mărturisim francamente, au fost găsite demne de... a fi iscălite de Victor Anestin, — comitetul cere scuze autorilor și, pentru a le dovedi condescendența ce le poartă, nu le va publica numele ; altele, însă, au fost găsite pur și simplu admirabile, dar diferite considerațiuni de ordine superioară au împiedecat pe comitet să le publice, cu profundă părere de rău.

Ședința s'a ridicat în semn de doliu.

Stenograf.

Post scriptum. — În darea de seamă de mai sus se insinuiază că de pe discursul d-lui Constantinescu nu am făcut decît o palidă dare de seamă. Minciună sfruntată ! Am stenografiat cuvînt cu cuvînt discursul acestui domn, discurs care — după modesta mea părere — e lipsit de orice elocvență. Insinuarea, calomnioasă pentru reputația mea de distins stenograf, a fost făcută cu scopul meschin de-a măguli vanitatea numitului domn Constantinescu și a-l exploata punîndu-l să plătească un rînd de halbe.

Stenograf.

Nota Bene. — În urma precedentului «post-scriptum» pe care stenograful nostru și-a permis să-l strecoare în «Furnica» fără știrea și autorizația noastră, «post-scriptum» în care pe deoparte se divulgă un secret de redacție, iar pe de altă se ultragiază comitetul în mod nedemn, domnul stenograf a fost destituit. Considerînd însă că ar fi neuman să-l aruncăm pe drumuri în vremea iernii, îi acordăm o pensie viageră plătită în bilete ale loteriei din Craiova, care s'a tras acum două săptămîni, și reversibilă asupra defunctei sale soacre. Onoare nouă !

Direcțiunea

SPECTACOLE

Teatrul Național. Vineri 12 Noembrie. Se va cînta opera *Tosca*, de Puccini. Spectacolul se va sfîrși cu marele balet *Coppelia*, cu d-șoara Desirée Lobstein.

— Simbătă 13 Noembrie se va cînta pentru a doua oară în această stagiune *Ebrea*, muzică de F. Halevy.

— Du., încă 14 Noembrie. Matineu cu *Lipitorile satelor*.

— La 8 ore seara *Romco și Julieta*.

— Marți 16 Noembrie se va juca noua comedie a d-lui G. Ventura, *Prejudecăți*.

Teatrul Edison. În fie care seară reprezentatie variată cu Gyp, Smith și Bocan, Ida Rosetti etc.

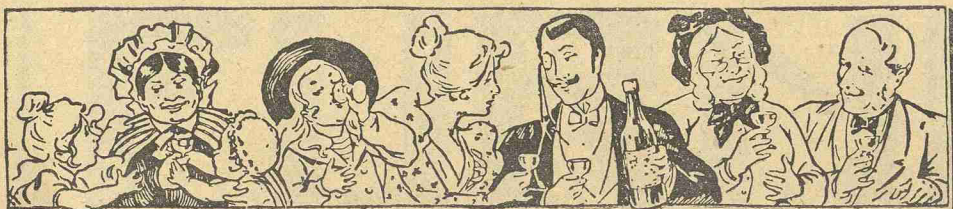
Circul Sidoli. Mil's Imperial. Vederi cinematografiate în mărime naturală. Războiul Russo-Japonez.

Teatrul Liric. La 20 Noembrie trupa germană de operete, va juca *Nakiri*, muzică de P. Lincke.

Biletele se găsesc de vinzare la agenția teatrală de «Hall L'Indépendance Roumaine».

D-nii abonați cari și-au schimbat domiciliul de Sf. Dumitru sînt rugați ne dea adresa exactă pentru a le trimite «Furnica» în mod exact.

Administrația «Furniceii» face cunoscut d-lor depozitari din provincie ca să trimeată compturile cît de neîntîrziat.

Societatea Cooperativă «MERCUR»

Orî-ce bună gospodină se aprovizionează de la renumitul magazin de Coloniale, Delicatese și Băuturi „MERCUR“, din Calea Victoriei, No. 52.

Eftin și bun !

Comande se pot face și prin .. allô ! allô ! Telefon 1000 și 1111.

COFETARIA „UNIREA“

BOMBERIE
PATISERIE
FINĂ
Chocolaterie

TH. DIMITRESCU & THEOFILESCU

58, STRADA CAROL, 58

(Sub Hotel Central)

PREȚURI MODERATE

DIFERITE LIQUERURI
Vinuri streine
și indigene
CHAMPAGNE
diferite mărci

Primește comande din provincie contra ramburs

Restaurantul Frascati

AL DOMNULUI

N. S. VERRA

este localul preferat al tuturor cari doresc mâncări de calitate superioară, vinuri excelente, serviciu prompt și elegant și prețuri din cele mai moderate. O admirabilă orchestră delectează pe clienți în timpul mesei.

LA RESTAURANTUL
NIȚA DUMITRESCU
Calea Grivița, 133

Se mănincă bine, eftin și curat
9 LEI CARTELA

Biurul Avocatilor Asociați

Dir. cțiunea d-lor avocați **Mihail P. Rădulescu**, fost procuror și judecător de tribunal și **Mircea G. Petrescu**, fost judecător și primar. La acest biuroș se plasează cu ipotecă **500.000 lei**, în total saū în parte.
Strada Armenească, 24

Hotel Constantinopol

CALEA GRIVIȚEI 183

lipit cu grădina Gărei de Nord

Trecând sub o nouă administrație s'a înzestrat cu mobilă și lîngerie nouă. Se recomandă ca retras, curat și ieftin

Dr. George D. Fischer

— OCULIST —

S'A MUTAT

Strada Doamnei No. 27

Consultațiuni 11—12 a. m. 4—6 d. a.

Admirabile lucrări Dinți până la 10, cinci lei unul ; ce trece peste 10, 4 lei unul. Dentura completă 285 dîntele. Scosul 2 lei. Plumbatul de la 4 lei în sus.

NICOLAE MARIESCU

DENTIST de la Facultatea din Paris

11 bis, STRADA REGALA 11 bis

NIȚA IONESCU

— CISMAR —

10 Calea Șerban-Vodă 10

Primește comande de ori-ce soiū de ghețe și pantofi, lucrați elegant.

Prețuri convenabile. Viū la domiciliu, chemat printr'o carte poștală.

Se tipărește : frumos, teribil și chiar extra-ordinar de elegant și curat : teze, ziare și altele la :

TIPOGRAFIA
„**SPERANȚA**“
BUCURESCI
STR. ENEI No 4
(vis-à-vis de Baia Centrală)

Boale interne și sifilitice
(PIEPT, STOMAC, GENITO-URINARE)

SPECIALIST

Dr. Eracli Sterian

Vechiu intern și medic al Eforiei Spitalelor Civile

Consultat pentru bărbați, femei și copii de la 10—12 și de la 5—7

Str. Bibescu-Vodă 22, colț Șerban-Vodă

Contra tusei, bronșitei, laringitei, cereți :

PASTILE SENEGAL

CUTIA 1 LEU

De vânzare la farmacii și la depozitul general Drogueria Stoenescu, Strada Academiei.

„ROMANIA“

Societate Cooperativă de Manufactură, Confecțiuni, Mode, Mărunțuri și articole de Menajii.

București Bulevardul Carol 5

Vis-à-vis de Ministerul de Domenii

Aduce la cunoștința distinsei sale clientele și Onor. Public că au sosit :

Lenajuri și Postavuri

Pentru confecțiuni de dame și de bărbați unice și neîntrecute în calitate și desemn

Monopol exclusiv

Pentru România

Asemenea a sosit un bogat asortiment de :
STOFE, DE MOBILE ȘI PERDELE
de tot felul

Zilnic sosesc noutăți

